

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

Strasbourg, den 15. marts 2017
(OR. en)

2015/0307 (COD)
LEX 1723

PE-CONS 55/1/16
REV 1

FRONT 484
VISA 393
SIRIS 169
COMIX 815
CODEC 1854

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
OM ÆNDRING AF FORORDNING (EU) 2016/399,
FOR SÅ VIDT ANGÅR EN STYRKELSE AF KONTROLLEN
I RELEVANTE DATABASER VED DE YDRE GRÆNSER**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/...

af 15. marts 2017

**om ændring af forordning (EU) 2016/399,
for så vidt angår en styrkelse af kontrollen
i relevante databaser ved de ydre grænser**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra b),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure¹, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ Europa-Parlamentets holdning af 16.2.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 7.3.2017.

- (1) Gennemførelsen af kontrol ved de ydre grænser er en af de vigtigste sikkerhedsforanstaltninger i området uden grænsekontrol ved de indre grænser og bidrager væsentligt til at garantere Unionens og dens borgeres sikkerhed på lang sigt. Sådant kontrol foretages i alle medlemsstaternes interesse. Et af formålene med kontrollen er at forebygge enhver trussel mod medlemsstaternes indre sikkerhed og offentlige orden, uanset hvorfra en sådan trussel stammer, herunder når en sådan trussel hidrører fra EU-borgere.
- (2) Minimumskontrol baseret på en hurtig og enkel kontrol af rejsedokumentets gyldighed til grænsepassage er i øjeblikket reglen for personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten. Fænomenet med fremmedkrigere, hvoraf mange er EU-borgere, viser nødvendigheden af at styrke kontrollen ved de ydre grænser for så vidt angår personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten.
- (3) Rejsedokumenter for personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, bør derfor systematisk kontrolleres ved indrejse i og udrejse fra medlemsstaternes område i de relevante databaser over stjalne, uretmæssigt tilegnede, bortkomne og ugyldiggjorte rejsedokumenter for at sikre, at sådanne personer ikke skjuler deres egentlige identitet.
- (4) Medlemsstaterne er forpligtet til systematisk at kontrollere tredjelandstatsborgere i alle relevante databaser ved indrejse. Det bør sikres, at en sådan kontrol også foretages systematisk ved udrejse.

- (5) Grænsevagterne bør også systematisk kontrollere personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, i Schengeninformationssystemet (SIS) og andre relevante EU-databaser. Dette bør ikke berøre søgning i nationale databaser og Interpols databaser.
- (6) Med henblik herpå bør medlemsstaterne sikre, at deres grænsevagter ved overgangsstederne ved de ydre grænser har adgang til de relevante nationale databaser og EU-databaser, herunder SIS og Interpols database over stjålne og bortkomne rejsedokumenter ("SLTD"), for at sikre en fuldstændig gennemførelse af denne forordning.
- (7) Sådan systematisk kontrol bør gennemføres under fuld overholdelse af den relevante EU-ret, herunder Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret"), i overensstemmelse med artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399¹ og bør fuldt ud respektere den menneskelige værdighed i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 7.
- (8) I overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) 2016/399 bør medlemsstaterne indsætte passende personale og tilstrækkelige ressourcer til at gennemføre systematisk kontrol for at forebygge, at sådan kontrol medfører uforholdsmæssig lang ventetid og hindring af trafikstrømmen ved de ydre grænser.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

- (9) Forpligtelsen til at gennemføre systematisk kontrol ved ind- og udrejse gælder medlemsstaternes ydre grænser. Den gælder også for indre grænser ved både ind- og udrejse i de medlemsstater, for hvilke kontrollen i overensstemmelse med de gældende Schengenevalueringsprocedurer allerede er fuldført med positivt resultat, men for hvilke afgørelsen om at ophæve kontrollen ved deres indre grænser i henhold til de relevante bestemmelser i de relevante tiltrædelsesakter endnu ikke er truffet. For at undgå at undergive personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, denne kontrol to gange, når de passerer disse medlemsstaters indre grænser over land, bør det ved udrejse være muligt at undergive dem denne kontrol på ikkesystematisk grundlag på basis af en risikovurdering.
- (10) Den teknologiske udvikling har i princippet gjort det muligt at søge i relevante databaser på en sådan måde, at det har begrænset indvirkning på varigheden af grænsepassagen, da kontrollen af både dokumenter og personer kan foretages sideløbende. Automatiske grænsekontrolposter kan være relevante i denne forbindelse. Anvendelse af passageroplysninger, der er modtaget i overensstemmelse med Rådets direktiv 2004/82/EF¹ eller i overensstemmelse med anden EU-lovgivning eller national ret, kan også bidrage til at fremskynde processen med at foretage den krævede kontrol i forbindelse med grænsepassagen. Det er derfor muligt at styrke kontrollen ved de ydre grænser, uden at det får uforholdsmæssigt store negative virkninger for personer, der rejser i god tro, for bedre at kunne identificere de personer, der forsøger at skjule deres egentlige identitet, eller som er omfattet af en relevant indberetning af sikkerhedsgrunde eller med henblik på anholdelse. Der bør foretages systematisk kontrol ved alle ydre grænser.

¹ Rådets direktiv 2004/82/EF af 29. april 2004 om transportvirksomheders forpligtelse til at fremsende oplysninger om passagerer (EUT L 261 af 6.8.2004, s. 24).

- (11) Hvis gennemførelsen af systematisk kontrol i databaser ved grænserne imidlertid får uforholdsmæssigt stor indvirkning på trafikstrømmen ved grænsen, bør medlemsstaterne have mulighed for ikke at foretage denne systematiske kontrol, hvis det på baggrund af en risikovurdering konstateres, at en sådan lempelse ikke medfører sikkerhedsrisici. En sådan risikovurdering bør sendes til Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning ("agenturet") oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624¹ og være genstand for regelmæssig rapportering til både Kommissionen og agenturet. Muligheden for ikke at foretage denne systematiske kontrol bør imidlertid kun gælde i en begrænset overgangsperiode for så vidt angår luftgrænser. Ved de grænseovergangssteder, hvor denne systematiske kontrol ikke foretages, bør identiteten på de personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, fastslås på grundlag af forelæggelse eller forevisning af et ægte rejsedokument, der er gyldigt til grænsepassage. Med henblik herpå bør disse personer undergives en hurtig og enkel kontrol af rejsedokumentets gyldighed til grænsepassage og af, om der foreligger tegn på falsk eller forfalskning, om nødvendigt ved hjælp af tekniske hjælpemidler, og i tilfælde, hvor der er tvivl om rejsedokumentet, eller hvis der er tegn på, at en sådan person kan udgøre en trussel mod medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed, offentlige sundhed eller internationale forbindelser, bør grænsevagten søge i alle relevante databaser i overensstemmelse med denne forordning.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007, Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 og Rådets beslutning 2005/267/EF (EUT L 251 af 16.9.2016, s. 1).

- (12) Når en medlemsstat har til hensigt at foretage målrettet kontrol i relevante databaser vedrørende personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, bør den straks underrette de øvrige medlemsstater, agenturet og Kommissionen. En procedure for sådan underretning bør udarbejdes af Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne i overensstemmelse med den praktiske vejledning for grænsevagter (Schengen-vejledningen).
- (13) Ved Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004¹ indførte Unionen biometriske identifikatorer i form af ansigtsbillede og fingeraftryk som et sikkerhedselement i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder. Disse sikkerhedselementer blev indført for at gøre pas og rejsedokumenter sikrere og for at etablere en pålidelig forbindelse mellem indehaveren og passet eller rejsedokumentet. Medlemsstaterne bør derfor kontrollere mindst en af disse biometriske identifikatorer, hvis der er tvivl om rejsedokumentets ægthed til grænsepassage eller indehaverens identitet. Samme tilgang bør, når det er muligt, anvendes for kontrol af tredjelandsstatsborgere.
- (14) For at fremme systematisk kontrol i databaser bør medlemsstaterne udfase rejsedokumenter uden maskinlæsbare områder.

¹ Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385 af 29.12.2004, s. 1).

- (15) Denne forordning berører ikke anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF¹.
- (16) Medlemsstaterne bør i egen og de øvrige medlemsstaters interesse indføre oplysninger i Unionens databaser. De bør også sikre, at oplysningerne er nøjagtige og ajourførte, og at de er indhentet og indført på lovlige vis.
- (17) Da målet med denne forordning, nemlig en styrkelse af kontrollen i databaser ved de ydre grænser som følge af navnlig den tiltagende terrortrussel, vedrører en af sikkerhedsforanstaltningerne i området uden kontrol ved de indre grænser og således et effektivt fungerende Schengenområde, kan det ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne hver for sig, men kan bedre nås på EU-plan. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

- (18) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. protokollens artikel 4.
- (19) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF¹; Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (20) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF²; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

¹ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

² Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

- (21) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra a), i Rådets afgørelse 1999/437/EF².
- (22) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne³, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra a), i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF⁴.

¹ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

² Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

³ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁴ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

- (23) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹, som henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra a), i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU².

¹ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

² Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

- (24) For så vidt angår anvendelsen af SIS udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003, artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005 og artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2011. Resultaterne af søgninger i SIS bør ikke berøre artikel 1, stk. 4, i Rådets afgørelse 2010/365/EU¹.
- (25) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som navnlig anerkendes i chartret.
- (26) Forordning (EU) 2016/399 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

¹ Rådets afgørelse 2010/365/EU af 29. juni 2010 om anvendelse af Schengenreglernes bestemmelser om Schengeninformationssystemet i Republikken Bulgarien og Rumænien (EUT L 166 af 1.7.2010, s. 17).

Artikel 1

I artikel 8 i forordning (EU) 2016/399 foretages følgende ændringer:

1) Stk. 2 affattes således:

"2. Ved ind- og udrejse undergives personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, følgende kontrol:

a) kontrol af den pågældende persons identitet og nationalitet og af rejsedokumentets ægthed og gyldighed til grænsepassage, herunder ved søgning i de relevante databaser, navnlig:

- 1) SIS
- 2) Interpols database over stjålne og bortkomne rejsedokumenter ("SLTD")
- 3) nationale databaser med oplysninger om stjålne, uretmæssigt tilegnede, bortkomne og ugyldiggjorte rejsedokumenter.

For pas og rejsedokumenter, der omfatter et lagringsmedium som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004*, skal chipdataenes ægthed kontrolleres.

- b) kontrol af, at en person, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, ikke betragtes som en trussel mod medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed, offentlige sundhed eller internationale forbindelser, herunder ved at søge i SIS og andre relevante EU-databaser. Dette berører ikke søgning i nationale databaser og Interpols databaser.

Hvis der er tvivl om rejsedokumentets ægthed eller indehaverens identitet, skal mindst en af de biometriske identifikatorer i de pas og rejsedokumenter, der er udstedt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 2252/2004, kontrolleres. Denne kontrol skal, når det er muligt, også foretages af rejsedokumenter, der ikke er omfattet af nævnte forordning.

- 2a. Hvor kontrollen i databaser omhandlet i stk. 2, litra a) og b), vil have uforholdsmæssigt stor indvirkning på trafikstrømmen, kan en medlemsstat beslutte at foretage målrettet kontrol ved bestemte grænseovergangssteder efter en vurdering af risiciene for medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed, offentlige sundhed eller internationale forbindelser.

Omfanget og varigheden af den midlertidige indskrænkning til målrettet kontrol i databaserne må ikke overstige det strengt nødvendige og defineres i overensstemmelse med en risikovurdering foretaget af den pågældende medlemsstat. Risikovurderingen skal redegøre for årsagerne til den midlertidige indskrænkning til målrettet kontrol i databaserne og tage hensyn til bl.a. den uforholdsmæssigt store indvirkning på trafikstrømmen og indeholde statistikker over passagerer og hændelser med relation til grænseoverskridende kriminalitet. Risikovurderingen skal ajourføres regelmæssigt.

Personer, som i princippet ikke er undergivet målrettet kontrol i databaserne, skal som minimum undergives kontrol med henblik på at fastslå deres identitet på grundlag af forelæggelse eller forevisning af rejsedokumenter. En sådan kontrol skal bestå af en hurtig og enkel kontrol af rejsedokumentets gyldighed til grænsepassage og af, om der foreligger tegn på falsk eller forfalskning, om nødvendigt ved hjælp af tekniske hjælpemidler, og i tilfælde, hvor der er tvivl om rejsedokumentet, eller hvis der er tegn på, at en sådan person kan udgøre en trussel mod medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed, offentlige sundhed eller internationale forbindelser, søger grænsevagten i de databaser, der er omhandlet i stk. 2, litra a) og b).

Den pågældende medlemsstat sender straks sin risikovurdering og ajourføringer heraf til Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning ("agenturet") oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624** og afgiver hver sjette måned rapport til Kommissionen og til agenturet om, hvordan der er foretaget målrettet kontrol i databaserne. Den pågældende medlemsstat kan beslutte at klassificere risikovurderingen eller dele heraf.

- 2b. Hvis en medlemsstat har til hensigt at foretage målrettet kontrol i databaserne i medfør af stk. 2a, underretter den straks de øvrige medlemsstater, agenturet og Kommissionen herom. Den pågældende medlemsstat kan beslutte at klassificere underretningen eller dele heraf.

Hvis medlemsstaterne, agenturet eller Kommissionen har betænkeligheder ved hensigten om at foretage målrettet kontrol i databaserne, underretter de straks den pågældende medlemsstat om disse betænkeligheder. Den pågældende medlemsstat skal tage hensyn til disse betænkeligheder.

- 2c. Kommissionen skal senest den ... [to år efter nærværende forordnings ikrafttrædelsesdato] sende Europa-Parlamentet og Rådet en evaluering af gennemførelsen og konsekvenserne af stk. 2.
- 2d. For så vidt angår luftgrænser finder stk. 2a og 2b anvendelse i en overgangsperiode på højst seks måneder fra den ... [nærværende forordnings ikrafttrædelsesdato].

I ekstraordinære tilfælde, hvor der i en bestemt lufthavn er særlige infrastrukturproblemer, der kræver en længere frist for tilpasninger for at muliggøre gennemførelse af systematisk kontrol i databaser uden uforholdsmæssigt store indvirkninger på trafikstrømmen, kan den seks-måneders overgangsperiode, der er omhandlet i første afsnit, forlænges for den bestemte lufthavn med højst 18 måneder i overensstemmelse med proceduren i tredje afsnit.

Med henblik herpå skal medlemsstaten senest tre måneder før udløbet af den overgangsperiode, der er omhandlet i første afsnit, underrette Kommissionen, agenturet og de øvrige medlemsstater om de særlige infrastrukturproblemer i den pågældende lufthavn, de påtænkte foranstaltninger for at afhjælpe dem og den påkrævede frist til deres gennemførelse.

Hvis der er specifikke infrastrukturproblemer, der kræver en længere tilpasningsperiode, skal Kommissionen senest en måned efter modtagelsen af den i tredje afsnit omhandlede underretning og efter høring af agenturet tillade den pågældende medlemsstat at forlænge overgangsperioden for den pågældende lufthavn og, hvor det er relevant, fastsætte varigheden af en sådan forlængelse.

- 2e. Den kontrol i databaser, der er omhandlet i stk. 2, litra a) og b), kan udføres på forhånd på grundlag af passageroplysninger modtaget i overensstemmelse med Rådets direktiv 2004/82/EF*** eller i henhold til anden EU-lovgivning eller national ret.

Hvor denne kontrol foretages på forhånd på grundlag af sådanne passageroplysninger, foretages der kontrol ved grænseovergangsstedet af de på forhånd modtagne oplysninger sammenholdt med oplysningerne i rejsedokumentet. Der foretages endvidere kontrol af den pågældende persons identitet og nationalitet samt rejsedokumentets ægthed og gyldighed til grænsepassage.

- 2f. Uanset stk. 2 kan personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, og som passerer de indre grænser i medlemsstater, for hvilke kontrollen i overensstemmelse med de gældende Schengenevalueringsprocedurer allerede er fuldført med positivt resultat, men for hvilke afgørelsen om at ophæve kontrollen ved deres indre grænser i henhold til de relevante bestemmelser i de relevante tiltrædelsesakter endnu ikke er truffet, kun underkastes den kontrol ved udrejse, der er omhandlet i stk. 2, på ikkesystematisk grundlag på basis af en risikovurdering.

-
- * Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385 af 29.12.2004, s. 1).
 - ** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007, Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004, og Rådets beslutning 2005/267/EF (EUT L 251 af 16.9.2016, s. 1).
 - *** Rådets direktiv 2004/82/EF af 29. april 2004 om transportvirksomheders forpligtelse til at fremsende oplysninger om passagerer (EUT L 261 af 6.8.2004, s. 24)."

2) Stk. 3, litra a), nr. i) og ii), affattes således:

"i) kontrol af den pågældende tredjelandsstatsborgers identitet og nationalitet og af rejsedokumentets ægthed og gyldighed til grænsepassage, herunder ved søgning i de relevante databaser, navnlig:

- 1) SIS
- 2) Interpols SLTD-database
- 3) nationale databaser med oplysninger om stjalne, uretmæssigt tilegnede, bortkomne og ugyldiggjorte rejsedokumenter.

For pas og rejsedokumenter, der omfatter et lagringsmedium, skal chipdataenes ægthed kontrolleres, forudsat at der findes gyldige certifikater.

ii) kontrol af, at rejsedokumentet i givet fald er ledsaget af det påkrævede visum eller den påkrævede opholdstilladelse."

3) Stk. 3, litra a), nr. vi), affattes således:

"vi) kontrol af, om den pågældende tredjelandstatsborger, dennes transportmiddel og de genstande, som vedkommende medbringer, kan udgøre en trussel mod medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed, offentlige sundhed eller internationale forbindelser. Sådan kontrol skal omfatte direkte søgning i de indberettede oplysninger om personer og om nødvendigt genstande i SIS og i andre relevante EU-databaser og de foranstaltninger, der eventuelt skal træffes som følge af en indberetning. Dette berører ikke søgningen i nationale databaser og Interpols databaser."

4) Stk. 3, litra g), nr. i) og ii), affattes således:

"i) kontrol af den pågældende tredjelandstatsborgers identitet og nationalitet og af rejsedokumentets ægthed og gyldighed til grænsepassage, herunder ved søgning i de relevante databaser, navnlig:

- 1) SIS
- 2) Interpols SLTD-database
- 3) nationale databaser med oplysninger om stjalne, uretmæssigt tilegnede, bortkomne og ugyldiggjorte rejsedokumenter.

For pas og rejsedokumenter, der omfatter et lagringsmedium, skal chipdataenes ægthed kontrolleres, forudsat at der findes gyldige certifikater."

5) Stk. 3, litra g), nr. iii), affattes således:

"ii) kontrol af, at den pågældende tredjelandstatsborger ikke betragtes som en trussel mod medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed, offentlige sundhed eller internationale forbindelser, herunder ved at søge i SIS og andre relevante EU-databaser. Dette berører ikke søgningen i nationale databaser og Interpols databaser."

6) Stk. 3, litra h), nr. iii), udgår.

7) I stk. 3 tilføjes følgende litra:

"ia) Den kontrol i databaser, der er omhandlet i litra a), nr. i) og vi), samt litra g), kan udføres på forhånd på grundlag af passageroplysninger modtaget i overensstemmelse med direktiv 2004/82/EF eller i henhold til anden EU-lovgivning eller national ret.

Hvor denne kontrol foretages på forhånd på grundlag af sådanne passageroplysninger, foretages der kontrol ved overgangsstedet af de på forhånd modtagne oplysninger sammenholdt med oplysningerne i rejsedokumentet. Der foretages endvidere kontrol af den pågældende persons identitet og nationalitet samt rejsedokumentets ægthed og gyldighed til grænsepassage.

ib) Hvis der er tvivl om rejsedokumentets ægthed eller den pågældende tredjelandstatsborgers identitet, skal kontrollen om muligt omfatte mindst en af de biometriske identifikatorer i rejsedokumenterne."

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand